

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 71. Isidori Clarii opinio de S. Scripturæ textu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](#)

Sæcul. XVI. gravate interpreti concedat, Concilio tame
A.C. 1546. idem neutiquam denegandum est; adeoqu
post vulgatam editionem approbatam, &
nathema contra eos intentatum, qui eam pro
authentica minime habent, hæc eadem editio
errorum omnium expers censenda erit, non vi
spiritus illius, qui versionem conscripsit, sed
virtute spiritus Synodi, quæ pro authenti
ca eam approbavit.

§. LXXI.

*Isidori Clarii opinio de sacrae Scrit
pturæ textu.*

Verum postremam hanc rationem Illo
dorus Clarius Brixiae in Longobardia natus, Vir ex Ordine S. Benedicti
doctrina clarissimus his verbis impugnat:
*In Ecclesia primitiva permulta fu
runt Græcae veteris Testamenti translatio
nes, quas distinctas in sex columnas, Ori
genes collegit in unum volumen: harum præ
cipua vocatur septuaginta, ex qua varia
in linguam Latinam versiones petitæ, quem
admodum e Græcis novi Testamenti libris
variae etiam desumptæ, inter quæ ea, quæ vo
catur Itala, maxime est recepta, in Eccle
sia legi solita, & a D. Augustino præce
ris omnibus approbata: sic tamen, ut pro
cul dubio contextus Græci sint præfendi:
Hieronymus vero linguarum, uti omnibus
compertum est, callentissimus, cum observa
rit,*

ret, veteris Testamenti versionem a veritate Sæcul. XVI.
Hebraica desletere, partim interpretis Græci, partim Latini vitio, unum e lingua Hebraica immediate petitam edidit, & alteram novi Testamenti versionem ad veritatem Græci contextus emendavit. Ea translatio propter nominis celebritatem, qua tum temporis erat Hieronymus, a permultis fuit accepta, ab aliis vero errorum antiquitatis tenacioribus, & a novitate magis alienis, aut (ut ille dolens questus est) gloriæ suæ æmulis, rejecta ac repudiata: Verum vitta post aliquot annos invidia, illa Hieronymi versio a Latinis omnibus accepta fuit, sic ut utraque in usu esset, vetus & nova vulgo nuncupatae. Testatur id D. Gregorius, scribens ad Leandrum in Jobi historiam, Sedem Apostolicam utramque recepisse: se vero in illius libri expositione novam, quod ad Hebraicum contextum proxime accederet, sibi sequendam delegisse: in citationibus autem locorum interdum hanc, interdum aliam versionem adferre, prout ad propositum suum alterutra maxime faciat. Secutis temporibus e duabus his unam factam, partim novam, partim veterem, pro occasionum varietate; cui nomen inditum Editionis vulgaræ. Psalmos omnes dicebat esse veteris versionis, quod, cum in Templis quotidie decantarentur, mutari non possent. Prophetas omnes minores, novæ: majores, ex utraque permistos. Esse certissimum, divina

hæc

li 2

Sæcul. XVI. hæc omnia voluntate ac destinatione acci-
 A C. 1546 dere, sine qua nihil succedat, neque tamen
 ideo dicendum, humana majorem hic inter-
 venire, Divus enim Hieronymus palam pro-
 fitetur, nullum interpretem Spiritu sancto of-
 flante locutum: cum autem editio, quam pra-
 manibus habemus, magna parte illius sit, ni-
 mium esset, divini Spiritus adminiculum a-
 tribuere, qui affirmet & cognoscat, eundem
 sibi deesse: ideo nullam translationem, cum
 sacro contextu lingua originali æquiparan-
 dam. Quam ob rem in hac sum opinionis
 editionem vulgatam aliis omnibus antepone-
 dam, approbandamque, modo ad textum
 originarium corrigatur: ea vero emendata,
 ut & aliae omnes extinguantur, & ne quis
 aliam in posterum edat, severo editio pro-
 hibendum. Sic omnia incommoda ex novis
 interpretationibus profecta, quæ acri judi-
 cio Viri in Congregationibus observarunt &
 reprehenderunt, brevi tempore desitura
 spero.

§. LXXII.

*Sententia Andree Vegii a Patribus
 adoptata.*

Duas inter hasce opiniones medium
 proponebat Andreas Vegius natio-
 ne Hispanus ex Ordine S. Francisci,
 hancque in rem ita effatus est: *Haud*
diffiteor, quod juxta S. Hieronymum dos
interpretis non sit Spiritus Prophetæ, aut
alius